

oktober 2008 nieuwsbrief

Sviatoslav

Info

Stichting Sviatoslav
W. Santemastrjitte 28
8629 PR Scharnegoutum

T 0515 - 423 681
E info@sviatoslav.com
I www.sviatoslav.com

Bankrekening nr.
Rabo: 34.06.31.252
Giro: 9.31.31.07
Kvk: 01094119

Adreswijziging

Wanneer uw adres wijzigt, wilt u dit dan doorgeven i.v.m. de machtigingen en de nieuwsbrieven?

Nieuws uit

Rusland & Tadzjikistan

In deze nieuwsbrief van Stichting Sviatoslav brengen wij u op de hoogte van onze activiteiten en plannen. Wij willen u bedanken voor uw (financiële) steun die wij in de afgelopen periode mochten ontvangen.

Tadzjikistan

In Tadzjikistan hebben in de afgelopen periode de nodige ontwikkelingen plaatsgevonden. Wij willen u graag daarvan op de hoogte brengen.

Internaat voor kinderen met polio

In de zomer van 2007 heeft een grote groep Nederlandse vrijwilligers zich ingezet voor het internaat voor kinderen met polio door o.a. een geheel nieuw sanitairgebouw te bouwen. We zijn blij te kunnen melden dat dit sanitairgebouw nu volledig werkt: de gas- en stroomvoorziening werkt, er komt water uit de kraan en ook de boilers doen hun werk. De kinderen kunnen nu gebruik maken van een warme douche en zelfstandig naar de toilet gaan.

Sanitairgebouw internaat

Studieproject

Per 1 september 2008 is ons studieproject uitgebreid met een nieuw studiehuis waarin we 18 nieuwe kinderen kunnen opvangen. In de afgelopen zomermaanden is hier de laatste hand aan gelegd om deze gebruiksklaar te maken. Naast Tjitze en Marcel Walinga en de Tadzjiekse bouwvakkers is ook een aantal Tadzjiekse kinderen druk bezig geweest met het opknappen van het studiehuis. Dit studiehuis is o.a. rolstoelvriendelijk gemaakt, zodat er ook

Odiel aan het verven

kinderen kunnen wonen die aan een rolstoel gebonden zijn. Er zijn 6 computers in het studiehuis ten behoeve van de studie van de kinderen. Begin augustus kwam een aantal mensen van het ministerie van Tadzjikistan langs om de vorderingen van het studiehuis te bekijken. Deze mensen waren diep onder de indruk van wat ze zagen. Acht kinderen, die in dit studiehuis verblijven, kunnen vanwege hun lichamelijke handicap niet naar school toe en zullen dan ook 'thuis' les krijgen, zodat ze toch een goede studie kunnen volgen. Voor een aantal kinderen zijn we nog op zoek naar sponsors die een kind financieel willen 'adopter'. Voor € 45,- per maand laat u een kind naar school gaan, krijgt hij/zij 3 keer per week extra Engelse les, biedt u huisvesting, eten, kleding en het allerbelangrijkste: u geeft een kind weer een uitzicht op een menswaardig bestaan.

Slaapzaal studiehuis

Momenteel verblijft Sangak in Nederland. Sangak was negen maanden en vier dagen oud toen hij hoge koorts kreeg. Nader onderzoek wees uit dat Sangak polio had. Dit besmettelijke virus veroorzaakte ernstige vergroeiingen.

Voor behandeling in Nederland

Een aantal jaren later kreeg Sangaks vader te horen dat er in Rusland een ziekenhuis was die zijn ernstig zieke zoon zou kunnen helpen. Sangak zijn vader verkocht zijn huis en al het vee dat hij had. Hij liet zijn vrouw, dochter en 2 zonen achter bij zijn ouders om met Sangak naar het ziekenhuis in Rusland te kunnen gaan. De teleurstelling was dan ook groot toen bleek dat men daar helemaal niets voor zijn zoon kon betekenen. Een paar jaar later kwam opnieuw het bericht dat een ziekenhuis in Rusland Sangak zou kunnen helpen. Opnieuw verkochten de ouders van Sangak hun huis en vee omdat ze alles er voor over hadden om hun zoon weer beter te laten worden. Helaas mocht ook dit ziekenhuisbezoek niet baten. Opnieuw stonden Sangaks ouders met lege handen: geen huis en geen vee meer en nog steeds een ernstig zieke zoon. Omdat Sangak en zijn ouders midden in de bergen wonen, kon hij niet langer thuis blijven wonen. Hij verhuisde naar het internaat voor kinderen met polio, 200 km bij zijn ouders vandaan. Hij kwam in deze periode hooguit een keer

per jaar thuis. Sangak had inmiddels zulke ernstige vergroeiingen opgelopen dat hij zich alleen nog maar op z'n handen kon voortbewe­gen. In 2004 en 2005 hebben wij hem twee keer in Sint Petersburg laten opereren. Na deze operaties kon Sangak met behulp van allerlei protheses en een looprekje weer lopen; dag in dag uit heeft hij alleen maar ge­oefend omdat hij zo graag weer gewoon wilde lopen. Nog nooit

hebben we iemand met zo'n sterke wil gezien. Vorig jaar is Sangak naar onze studief­lat in Dushanbe verhuisd. Hij volgt nu onderwijs op een goede school en is een zeer ijverige student die erg goed kan leren. Sangak vindt het dan ook jammer dat hij nu de eerste maand van het nieuwe schooljaar moet missen omdat hij voor onderzoeken in Nederland verblijft. Dinsdag 26 augustus bracht Sangak een bezoek aan dokter Bos in het Antonius ziekenhuis in Sneek. Dokter Bos heeft hem uitgebreid onderzocht en vertelde ons het volgende: Als bij iemand een vergroeiing van de ruggengraat van 30% wordt geconstateerd, dan betekent dit dat het een zeer ernstige vergroeiing is en dat hij/zij direct geopereerd moet worden. Dokter Bos heeft de vergroeiing van de ruggengraat van Sangak op 86% geschat. We spreken hier dus van een zeer ernstige vergroeiing! Het advies van dokter Bos is om een speciaal korset voor Sangak aan te laten meten die hij één tot twee jaar zal moeten dragen om de vergroeiingen enigszins bij te stellen. Mocht dit geen effect hebben dan is een operatie nog een optie, maar hier zijn veel risico's aan verbonden. Daarnaast krijgt Sangak een nieuwe prothese aangemeten. Het wordt allemaal niet eenvoudig, maar omdat Sangak nog in de groei is hebben we nog hoop dat het uiteindelijk goed zal komen. Op 28 september zal Sangak weer naar Tadzjikistan vliegen en zijn studie weer oppakken. Hij zal dan in ons nieuwe studiehuis gaan wonen omdat daar één van zijn beste vrienden komt wonen. Zijn vriend heeft enige moeite met leren. Sangak wil hem graag helpen. Hij heeft besloten 's avonds zijn vriendje bij zijn huiswerk te helpen.

Sangaks ouders zijn ontzettend dankbaar dat wildvreemde mensen in Nederland er alles aan doen om hun zoon te helpen. Zij willen dan ook graag iedereen hartelijk bedanken die zich op wat voor manier dan ook voor hun zoon heeft ingezet. Geweldig!

Filmopnames Tadzjikistan

Evert van der Berg en Michael Hollander zijn twee Nederlandse cameramannen. Zij gaan 1 oktober a.s. met ons mee naar Tadzjikistan om er filmopnames te maken. Van deze filmopna-

mes zal o.a. nieuw promotiemateriaal worden gemaakt. Tijdens de filmopnames zal het verhaal van Sangak centraal staan, u leest meer over Sangak in het volgende artikel.

Evert van der Berg en Michael Hollander

Rusland

Tijdens de zomermaanden hebben we ook voor de kinderen in Sint Petersburg veel kunnen betekenen.

Jacob en Margrit in het Tsjimbalina

Zomerreis 2008

Van 29 juni t/m 10 augustus 2008 hebben 34 Nederlandse jongeren zich ingezet voor de Russische straat-, wees-, en zieke kinderen in Sint Petersburg. Zij hebben hun eigen vakantie opzij gezet om zich met hart en ziel in te zetten voor deze kansarme kinderen.

We kunnen terugkijken op twee geslaagde zomerreizen. Beide groepen hebben dagelijks het Tsjimbalina wees-/infectieziekenhuis en het kinderkankerziekenhuis bezocht. Met name in het wees-/infectieziekenhuis was het soms moeilijk om contact met de kinderen te maken, omdat veel kinderen op jonge leeftijd al getraumatiseerd zijn. Veel kinderen leven hierdoor in hun eigen wereld en sluiten zich af van de buitenwereld. Bij deze kinderen kun je goed zien hoe belangrijk liefde en aandacht is. Al is het soms alleen maar een aai over hun hoofd, voor de kinderen is dit al van onschatbare waarde.

In het ziekenhuis voor kinderen met kanker was het in de afgelopen periode zeer rustig.

Dat is een goed teken: het betekent namelijk dat het goed gaat met de kinderen en ze (tijdelijk) naar huis mogen. Met de kinderen die wel aanwezig waren, werden er vele spelletjes gespeeld, zodat ze hun ziek-zijn weer even konden vergeten. Het is fijn om er voor hen te zijn. Ze zijn ernstig ziek en leven daardoor een gedeelte van hun kindertijd geïsoleerd van de buitenwereld.

Voor de wees- en zieke kinderen zijn een aantal uitjes georganiseerd, zoals een boottocht, een bezoek aan het dolfinarium en het aquarium. Voor de ouders en kinderen een grote belevenis die ze niet snel zullen vergeten.

De Nederlandse vrijwilligers zijn ook druk in de weer geweest met de verfkwasten. Zo is het trappenhuis van het Tsjimbalina, dat er tot voor kort oud, vies en verlaten uitzag, omgetoverd tot een soort kinderparadijs. De kinderen worden nu verwelkomd met vrolijke muurschilderingen!

Ook de slaapkamers in het kinderkankerziekenhuis zijn voorzien van mooie muurschilderingen. Zo wordt deze afdeling steeds kindvriendelijker.

Daarnaast hebben de jongeren zes weken lang onze Russische vriend Vova opgezocht. Vova is een negentienjarige jongen, die vanwege spasmen in een rolstoel zit. Hij heeft 13 jaar in het Tsjimbalina wees-/infectieziekenhuis gewoond. Wij hebben hem dan ook daar leren kennen. Door de jaren heen is hij een goede vriend van ons geworden. Begin juli werd Vova overgeplaatst naar een internaat omdat hij vanwege zijn leeftijd niet langer in het wees-/infectieziekenhuis mocht blijven. Vova woont nu in een internaat waar alleen 'oudere' mensen wonen. De verpleging komt hooguit 2 keer per dag bij hem kijken en neemt niet de moeite om hem uit bed te halen. Daardoor moet hij noodgedwongen de hele dag in bed doorbrengen. We proberen nu op korte termijn een betere verblijfslocatie voor onze vriend Vova te zoeken.

Muurschildering Tsjimbalina

Daniël en Vova

Financiële ondersteuning

Wilt u ook een bijdrage leveren ter ondersteuning van de kinderen van Rusland en Tadzjikistan? Dit kan al vanaf € 2,50 per maand! Van uw bijdragen financieren wij o.a.

onze Russische en Tadzjiekse medewerkers. U kunt ons ondersteunen door een machtingskaartje in te vullen. Dit kaartje kunt u aanvragen via info@sviatoslav.com

Informatieavond

Donderdagavond 13 november a.s. houden wij onze jaarlijkse informatieavond, aanvang 19.45 uur. De informatieavond zal plaatsvinden in Dorpshuis Elim, Achterbuorren 9 te Scharnegoutum. Noteer deze datum alvast in uw agenda!

Nieuwsbrief wordt gesponsord door

drukkerij van der eems

OKKINGA
COMMUNICATIE

Voor behandeling in Nederland

Op dit moment zijn Gera en zijn moeder Nina uit Rusland op bezoek in Nederland. Gera is een slimme jongen van negen jaar oud, die samen met zijn ouders en twee broers in Sint Petersburg woont. Toen hij zes jaar was begon hij te klagen over pijn in zijn rechterarm. Zijn moeder vertelt: "Tijdens het spelen hield Gera steeds vaker zijn arm langs zijn lichaam. Het deed pijn en daarom bewoog hij zijn arm vrijwel niet meer. Daarom wilde ik met hem naar de dokter, maar toen ik dat aankondigde had hij 'ineens' geen last meer. Dit hield hij twee maanden vol, maar toen werd de pijn echt te hevig." De dokter stuurde hen meteen door naar de kinderoncologieafdeling van ziekenhuis 31, waar stichting Sviatoslav enkele medewerkers heeft. Daar bleek dat de kanker al vrij ver gevorderd was. Door middel van een operatie werden Gera's rechterarm en zijn schouder geamputeerd. Een moeilijke operatie met vreselijke gevolgen. Ondanks het feit dat hij ineens een gehandicapte werd, bleef Gera positief, en nog steeds heeft hij een sterke wil. "Gelukkig maar", zegt Gera's moeder Nina. "Zonder die wil zou zijn leven er heel anders uit hebben gezien".

In februari van dit jaar bracht Tjitze Walinga een bezoek aan het kinderkankerziekenhuis en ontmoette daar Gera en zijn moeder. Tjitze Walinga zag al snel dat de prothese die Gera droeg niet goed was en veel pijn veroorzaakte. Hij bood aan om contact te zoeken met Brechta Dijkstra, onze

Nederlandse medische contactpersoon, om te kijken wat voor mogelijkheden er zijn om Gera te helpen. Zo is het plan ontstaan om Gera naar Nederland te halen om een passende prothese voor hem aan te laten meten.

Op de vraag hoe Nina de toekomst van haar zoon ziet wordt het stil... een moeilijke vraag. Want het is nog niet zeker dat Gera de kanker zal overwinnen. Dit moet de komende vijf jaar blijken. En zelfs als hij genezen blijft, zal hij nooit een normaal leven kunnen leiden. Nina vertelt: "In Rusland worden 'zulken' (lees: gehandicapten) weggestopt; geen vrienden, geen werk, geen sociaal leven, want aan 'zulken' heeft de Russische maatschappij niets te bieden. Over tien jaar is Gera negentien. Ik hoop dat de mentaliteit dan wat veranderd is. Nu leven we bij de dag. Het is mooi dat Gera hier een goede armprothese kan krijgen."

Woensdag 27 augustus hadden Gera en zijn moeder de eerste afspraak in Leeuwarden. Gera wist goed wat hij wel en niet wilde. De cosmetisch mooiste armprothese hoefde hij niet, zolang hij "er maar iets mee kan", was zijn antwoord. Nu krijgt hij een prothese die cosmetisch iets minder mooi is, maar waarmee hij bijvoorbeeld wel een appel in zijn hand kan vasthouden, of zijn arm op zijn fietsstuur kan leggen. Want normaal kunnen spelen als een kind, net als zijn oudere broers, dat is wat Gera graag wil.